

на Йозола, надмина всичко. Лекитѣ облаци, които покриваха частъ отъ планината, се раздѣлиха, и предъ насъ се откри могщиятъ образъ на Мусалла, обвитъ въ снѣгъ, като че ли цѣлъ изкованъ отъ сребро. Перото е слабо да предаде величието и красотата на тая рѣдка картина. На нѣколко пѣти облацигѣ ту се събираха, ту се разпрѣсваха и тая чудна природна завеса придаваше още по-голъма прелестъ на дивната природа. Най-последѣ облацигѣ избѣгаха надалечъ и образа на Мусалла остана да царствува надъ всичко. Предъ нашитѣ очи сега се откри цѣлото самоковско поле, Срѣдногорието, а задъ тѣхъ силуета на Стара планина. Стояхме дълго унесени предъ това рѣдко величие на природата, което ни накара да забравимъ всички мжчнотиин на изкачването. Колко хубава и разнообразна е Рила планина! Но предстоеше ни още пѣтъ и ние продължихме пакъ. Кога ще стигнемъ езерата, и ние не знаехме. Овчарьтъ каза, че сж близко, но всѣки знае, какво значи „близко“ въ планината. За нѣкоито е нѣколко часа пѣтъ. Изведнажъ Петъръ, който обичаше да изпреваря другитѣ, се обърна къмъ насъ, махаше съ две рѣце и викаше колкото му гласъ държи: езерата, езерата! По лицата на всички заигра усмивка и ние се втурнахме съ бѣгъ къмъ нашия другарь. Да, следъ 10 часа планински пѣтъ ние стигнахме прочутитѣ седемъ езера.

Тѣ сж разположени на около 2 хиляди метра височина и сж наредени близу, едно до друго. Образувани сж отъ ледницитѣ, които нѣкога сж покривали рилскитѣ височини. Тѣхнитѣ брѣгове сж стръмни и нѣкои отъ езерата сж като въ фуния. Иматъ различни имена, най-вече споредъ тѣхната форма. Когато ги посетихме, снѣгътъ не бѣше се разто-